

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Wykładnia art. 6 decyzji Komisji C(95) 1753 z dnia 16 października 1995 r. w sprawie przyznania pomocy Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) i Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) na program operacyjny w ramach inicjatywy wspólnotowej MŚP na rzecz obszarów objętych celami nr 1 i 2 w Niderlandach — Bezwarunkowy i precyzyjny przepis wywierający bezpośrednie skutki mający moc obowiązującą wobec beneficjenta końcowego — Wykładnia art. 38 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Rady (WE) z dnia 21 czerwca 1999 r. ustanawiającego przepisy ogólne w sprawie funduszy strukturalnych (Dz.U. L 161, str. 1) — Nieodzyskanie pomocy w wyniku nieprawidłowości popełnionej wobec beneficjenta niepoinformowanego o decyzji Komisji

Sentencja

Jeżeli warunki przyznania pomocy finansowej przyznanej przez Wspólnotę państwu członkowskiemu są określone w decyzji o przyznaniu pomocy, lecz nie zostały ani opublikowane, ani podane do wiadomości beneficjenta końcowego pomocy przez to państwo członkowskie, prawo wspólnotowe nie stoi na przeszkodzie zastosowaniu zasady pewności prawa w celu wyłączenia nakazu zwrotu przez tego beneficjenta kwot wypłaconych nienależnie, pod warunkiem że zostanie wykazana jego dobra wiara. W takim przypadku dane państwo członkowskie może zostać pociągnięte do odpowiedzialności finansowej za nieodzyskane kwoty w celu uczynienia skutecznym prawa Wspólnoty do zwrotu kwoty pomocy.

(¹) Dz.U. C 60 z 11.3.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 czerwca 2007 r. (wnioski o wydanie orzeczeń w trybie prejudycjalnym złożone przez Cour du travail de Bruxelles- Belgia) — Office national des pensions (ONP) przeciwko Emilienne Jonkman (C-231/06), Hélène Vercheval (C-232/06) oraz Noëlle Permesaen (C-233/06) przeciwko Office national des pensions

(Sprawy połączone C-231/06 do C-233/06) (¹)

(Równe traktowanie kobiet i mężczyzn — Ustawowy system emerytalny — Dyrektywa 79/7/EWG — Stewardesy — Przyznanie emerytury równej emeryturom stewardów — Jednorazowa zapłata składek wyrównawczych — Zapłata odsetek — Zasada skuteczności — Obowiązki państwa członkowskiego wynikające z wyroku prejudycjalnego)

(2007/C 183/21)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour du travail de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Office national des pensions (ONP), Noëlle Permesaen (C-233/06)

Strona pozwana: Emilienne Jonkman (C-231/06), Hélène Vercheval (C-232/06), Office national des pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour du travail de Bruxelles — Wykładnia dyrektywy Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 1979 L 6, str. 24 — Umożliwienie kobiecie, która została wykluczona z korzystniejszego systemu emerytalnego, objęcia tym systemem ze skutkiem wstecz pod warunkiem opłacenia składek za ten okres objęcia w formie jednorazowej wpłaty wraz z odsetkami za zwłokę

Sentencja

1) Dyrektywa Rady 79/7/EWG z dnia 19 grudnia 1978 r. w sprawie stopniowego wprowadzania w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zabezpieczenia społecznego w sytuacji, gdy państwo członkowskie przyjmuje uregulowania umożliwiające osobom określonej płci, początkowo dyskryminowanym, skorzystanie w całym okresie wypłaty emerytury z systemu emerytalnego obejmującego kategorię osób odmiennej płci

— nie stoi na przeszkodzie temu, by owo państwo członkowskie uzależniało objęcie takim systemem od wpłaty składek wyrównawczych stanowiących różnicę między składkami wpłaconymi przez osoby początkowo dyskryminowane przez okres, w którym miała miejsce dyskryminacja a składkami w wyższej wysokości wpłaconymi przez drugą kategorię osób w tym samym okresie, powiększonych o odsetki rekompensujące spadek wartości pieniądza,

— stoi za to na przeszkodzie temu, by owo państwo członkowskie wymagało, by owa wpłata składek wyrównawczych powiększona została o odsetki inne niż te, mające na celu zrekompenzowanie utraty wartości pieniądza,

— stoi również na przeszkodzie wymogowi, zgodnie z którym wpłata ta dokonywana jest jednorazowo w sytuacji, gdy wymóg taki praktycznie czyni wyżej wymienione wyrównanie niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym. Jest tak w szczególności w sytuacji, w której kwota do zapłacenia przekracza roczną emeryturę zainteresowanego.

2) W następstwie wydania wyroku w trybie prejudycjalnym, z którego wynika niezgodność ustawodawstwa krajowego z prawem wspólnotowym, to na władzach tego państwa członkowskiego spoczywa obowiązek przyjęcia środków ogólnych lub szczególnych odpowiednich dla zapewnienia przestrzegania prawa wspólnotowego poprzez zażbanie w szczególności o uzgodnienie w najkrótszym czasie prawa krajowego z prawem wspólnotowym oraz zapewnienie pełnej skuteczności uprawnieniom, jakie wpływają dla podmiotów prawa z unormowań wspólnotowych.

- 3) W razie stwierdzenia dyskryminacji sprzecznej z prawem wspólnotowym sąd krajowy zobowiązany jest — tak długo jak nie zostaną przyjęte środki zmierzające do przywrócenia równego traktowania — do niestosowania wszelkich dyskryminujących przepisów krajowych, bez konieczności żądania lub oczekiwania uprzedniego uchynienia tych przepisów przez ustawodawcę oraz do zastosowania wobec członków gorzej traktowanej grupy przepisów obowiązujących wobec osób należących do tej drugiej kategorii.

(¹) Dz.U. C 190 z 12.8.2006 r.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 14 czerwca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-321/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2002/14/WE — Informowanie i przeprowadzanie konsultacji z pracownikami — Brak transporycji w wyznaczonym terminie)

(2007/C 183/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: J. Enegren i G. Rozet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (Przedstawiciele: C. Schiltz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia, w wyznaczonym terminie, przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej — Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji przedmiocie reprezentacji pracowników (Dz.U. L 80, str. 20)

Sentencja

- 1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszelkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającej ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 14 czerwca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Szwecji

(Sprawa C-333/06) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Rozporządzenie nr 261/2004 — Transport lotniczy — Odmowa przyjęcia na pokład albo odwołanie lub duże opóźnienie lotu — Odszkodowanie i pomoc dla pasażerów — Ustanowienie sankcji)

(2007/C 183/23)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: R. Vidal Puig i K. Simonsson, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Szwecji (Przedstawiciel: A. Kruse, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do wykonania art. 16 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, str. 1) — Ustanowienie skutecznych, proporcjonalnych i odstrasających sankcji

Sentencja

- 1) Nie określając systemu sankcji stosowanych w razie naruszenia przepisów art. 14 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, Królestwo Szwecji uchybiło zobowiązaniom, które ciążyą na nim na mocy art. 16 tego rozporządzenia.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Kosztami postępowania zostaje obciążone Królestwo Szwecji.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006 r.